ANUL IX No. 2477 — EDIȚIA A TREIA — SAMBATA 9 MARTIE 1896

NUMERUL 10 BANI

CEP DE LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot d'auna înainte:

ABONAMENTELE

In BUCURESTI la Casa administrației
In JUDEȚE și STREINATATE prin mandate poștale
Un an în Țară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Sase luni „ 15 „ „ „ 25 „
Trei luni „ 8 „ „ „ 18 „

Un număr în streinătate 30 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

10 BANI NUMĔRUL

ANUNCIURILE

In BUCURESTI și JUDEȚE se primesc numaĭ la ADMINISTRAȚIE.

In STREINATATE, direct numai la administrație și la TOATE OFICIELE DE PUBLICITATE,

Anunciurĭ la pag. IV . . . . 0,30 b. linie
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

INSERȚIELE SI RECLAMELE 3 LEI RINDUL.

Un număr vechiŭ 30 Banĭ

ADMINISTRAȚIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

AFACEREA OLGA LAȚESCU - SABECHI

Făgăduielĭ liberale

Cînd aĭ de a-face cu liberaliĭ, nu e greŭ să fiĭ profet. In tot-d'a-una eștĭ sigur că aŭ să facă contrariul de ce aŭ făgăduit, că aŭ să făgăduiască maĭ mult de cît pot face și că lipsa de scrupul este calitatea lor predomnitoare.

In urma discursuluĭ rostit de către D. Sturdza la Iașĭ, știam bine că toate promisiunile, toate laudele și toate frazele sonore n'aŭ de cît o singură destinațiune: să zmulgă voturile naivilor. De aceea iată ce scriam în *Adevĕrul* de la 8 Noembrie 1895, sub titlul *Făgăduielĭ electorale*:

Liberaliĭ aŭ obiceĭul să făgăduiască foarte mult și să îndeplinească foarte puțin.

. . . .

Naționaliĭ liberalĭ aŭ anunțat că venirea lor la putere va coincide cu treĭ evenimente foarte însemnate: 1-iŭ, O eră de economiĭ și de suprimare a cheltuielilor nefolositoare; al 2-lea, O simțitoare scădere a impozitelor; al 3-lea, Un războiŭ. Apoĭ aŭ promis că vor echilibra budgetul găsit în deficit și vor introduce ordinea în finanțe.

. . . .

In realitate, după ce vor trece alegerile și după ce vor începe să administreze, n'aŭ să facă nimic din tot ce aŭ făgăduit, fiind-că finanțele unuĭ Stat nu pot fi înșelate cu fraze, precum se întîmplă cu publicul bine-voitor al întrunirilor electorale.

In realitate liberaliĭ n'aŭ să suprime cheltuielele, căcĭ ar pierde partizaniĭ și n'aŭ să scadă impozitele, căcĭ n'ar maĭ avea veniturĭ. Toate frazele din ajunul alegerilor aŭ să fie uitate și țara are să inregistreze o mistificare maĭ mult.

. . . .

O să 'ĭ vedem la lucru și o să ne minunăm. *Din toate promisiunile ce aŭ făcut* **n'aŭ să îndeplinească aproape nimic, căcĭ tot ceea ce aŭ făgăduit, însemează dezorganizarea statuluĭ.** *Impozitele n'aŭ să le micșoreze, fiind că nu vor găsi aĭurea resurse, saŭ dacă vor ușura într'o parte, neapărat că vor îngreuna dările intr'alta. Economiĭ strașnice n'aŭ să facă, fiind că aŭ să revolte partizaniĭ, etc.*

Așĭ putea să mă mîndresc că deși profet după Christos, am profetizat adevărul; dar încă o dată, nu văd nicăierĭ meritul de a prevesti că liberaliĭ n'aŭ să se țină de cuvînt și că politica lor este o politică de saltimbancĭ.

Nu pot lăsa, însă, ca să treacă prilejul fără a observa că ceea-ce prevesteam la 8 Noembrie 1895 s'a realizat perfect pînă la 7 Martie 1895. Liberaliĭ aŭ făgăduit scăderĭ de impozite, dar n'aŭ scăzut; aŭ făgăduit desființarea funcțiunilor, dar n'aŭ desființat; aŭ făgăduit că vor executa programul de la Iașĭ, dar nu sîntem nicĭ măcar în fața uneĭ tentative, a unuĭ început de execuțiune.

In fie-ce zi incinta Camereĭ deputaților răsună de mustrările amicilor și de chemările la îndeplinirea făgăduințelor.

Maĭ mulțĭ deputațĭ liberalĭ aŭ cerut desființarea legeĭ maximuluĭ, precum s'a promis în opozițiune, dar guvernul s'a opus; aceĭașĭ deputațĭ aŭ propus desființarea legeĭ minelor și împotrivirea a venit tot din partea bănceĭ ministeriale; erĭ, nu maĭ departe, D-niĭ Scorțescu, Iarca, Bălănescu, aŭ chiemat pe ministrul de interne la cinstirea cuvîntuluĭ dat că va desființa gendarmeria rurală, dar gendarmeria a rămas.

Și cu toate acestea, tocmaĭ în momentul în care guvernul și majoritatea Camereĭ respingea propunerea pentru desființarea gendarmerieĭ, un deputat de la Brăila, D. C. Cociaș, lua cuvîntul și spunea: „*Diferența între noĭ și partidul conservator este că acesta a făcut multe legăturĭ în opoziție și că nu a ținut nicĭ una, pe cînd noĭ le ținem* toate *treptat și în mod înțelept*". (Aplauze).

Precum vedețĭ, n'aŭ lipsit nicĭ aplauzele, căcĭ pînă și majoritatea guvernamentală a fost încîntată fața cu un atît de neașteptat raționament.

In adevăr, este operă demnă nu numaĭ de un liberal-național, dar chiar de vestitul Bosco, ca, a doua zi după ce n'aĭ voit să te țiĭ de cuvînt în chestia minelor, a legeĭ maximuluĭ, a gendarmerieĭ, a impozituluĭ personal, în chestia națională etc. etc. să poțĭ convinge un întreg parlament cum că partidul liberal „își ține toate făgăduințele treptat și într'un mod înțelept".

Cînd D. Cociaș a pronunțat această frază 'șĭ-a amintit de sigur despre zicătoarea populară: „Ințeleptul făgăduește și *norodul* trage nădejde".

Const. C. Bacalbașa.

SATIRA ZILEI

Altă întrunire

Citesc într'un ziar că alaltă-erĭ seara s'a ținut o întrunire la D. senator Costandache, pentru ca să se discute asupra intereselor Moldoveĭ.

După cît știm, întrunirea s'a ținut la Clubul Agricol, iar la întrunire aŭ luat parte d-niĭ: Gostandache, Mîrzescu, Lupu Costache și general Pilat.

Primul subiect în discuțiune a fost Pokerul. Conul Ghiță Mîrzescu, luînd cel întîiŭ cuvîntul, a tras o cacialma generaluluĭ Pilat, care așa general cum este, a fugit de nu i s'aŭ văzut călcîile.

Văzînd că interesele Moldoveĭ și ale Moldovenilor, nu pot prospera pe această cale, ceĭ de față aŭ schimbat subiectul și aŭ dat-o în Maus.

Aci Conul Ghiță făcu treĭ intrărĭ pe rînd, dar nicĭ una în minister. Lupu Costache, care stă la pîndă, profită de împrejurările politice și de neințelegerile dintre guvernamentalĭ; iar generalul Pilat plecă acasă cu portofoliul gol.

Cu începere din ziua de erĭ, o nouă eră se deschide pentru Moldova.

Vax

Mincinoșĭ și inconștienți

Bietul Domn Sturdza iarășĭ a fost pus într'o pozițiune falsă și zăpăcită. De abia a scăpat de bucluc ul *legeĭ minelor* a căreia abrogare 'ĭ s'a cerut, și iată'l căzut în altă zăpăceală, acea a legeĭ *jandarmerieĭ rurale*. Știut este că *partidul liberal* a dus o campanie vehementă contra legeĭ *acestia* și a dus-o cu drept cuvînt. — Natural lucru era dar ca imediat veniți la putere, liberaliĭ să o desființeze. In loc să facă acest lucru, s'a propus în Cameră modificarea eĭ, lucrul care arată că guvernul recunoaște ca bun principiul acesteĭ legĭ. Opozițiunea liberală în frunte cu D-niĭ Bălănescu și Scorțescu, a cerut *desființarea pur și simplu* a legeĭ și a pus pe D. Sturdza în dilema saŭ că admite legea ca bună și atuncĭ e vădit că a spus minciunĭ în opoziție, saŭ o desființează și în acest caz se simte cu un agent electoral maĭ puțin. Nenorocitul prim-ministru a trebuit iar să pună chestiunea de încredere ca să scape de încurcătura în care îl pusese detestabila luĭ politică de opozițiune care combătea totul pentru a combate numaĭ și care nu se gîndea că va veni un timp cînd va fi singur nevoit să lingă unde a scuipat.

Partidul nu are nicĭ jumătate de an de guvern și 'șĭ-a renegat tot trecutul. A trebuit așa de scurt timp ca acești politicianĭ ordinarĭ să se arate întocmaĭ așa cum sînt: *mincinoșĭ și inconștiențĭ.*

Sfinx.

Drepturile femeilor

O petițiune a peste o sută de femeĭ din Iașĭ s'a depus pe biuroul Camereĭ de către D. deputat Ciocazan. Prin acea petițiune semnatarele cer două lucrurĭ foarte drepte:

1) Ca femeia chiar măritată să-șĭ aibă completa administrare a avereĭ sale;

2) Ca să se introducă în legislațiunea noastră căutarea paternitățeĭ.

Cererea, cum am zis, este dreaptă și foarte moderată. In adevăr este o monstruozitate azĭ, la sfîrșitul veaculuĭ al nouă-spre-zece-lea, ca o femeie, majoră să fie pusă sub interdecție, întocmaĭ ca un prodig saŭ ca un nebun. Azĭ știința a dovedit ca femeia este egală cu bărbatul din toate punctele de vedere și că decĭ este nedrept a fi ținută în această stare de inferioritate legală.

A doua cerere, a căutăreĭ paternitățeĭ, este iarășĭ perfect justificată. De altmintrelea state ca Elveția și Bavaria între altele aŭ această măsură introdusă în legislațiunile lor și bazele fundamentale *ale societățiĭ, nu s'aŭ surpat încă. Cererea este dreaptă pentru că este injust lucru, să se dea numaĭ în sarcina mumeĭ copilul, pe cînd tătăl este acoperit legalminte de orĭ și ce răspundere. Dacă este o vină, ea este reciprocă—și de ce atuncĭ numaĭ unul singur din acești doĭ vinovațĭ, și încă cel maĭ slab, să o suporte? Și apoĭ copilul —fructul inocent al dragosteĭ părinților, ce-ĭ vinovat el să sufere, pentru că o lege nedreaptă protegueste pe unul din născătoriĭ săĭ.*

Presa a primit cu un fel de zeflemisealä această cerere a doamnelor din Iașĭ.

Zeflemeaua însă nu dovedește absolut nemica, afară că doar cel ce a scris-o nu e primul imbecil.

Zeflemeaua însă și cu dreptatea sunt două lucrurĭ absolut deosebite.

Const. Mille.

TIPURI

Constantin Arghir

Iată un deputat care s'ar fi pierdut în grămada de necunoscuțiĭ din 'ocma'a Cameră liberală, fără dezastrul oștireĭ italiene din Africa.

Și cele maĭ marĭ nenorocirĭ sînt bune la ceva.

D. C. Arghir, profesor de istorie din Bîrlad, reprezintă în Cameră colegiul al treilea de Tutova trimis pentru înlocuirea ca să legifereze.

D-sa a propus în Cameră votarea moțiuneĭ de simpatie pentru Italia și pînă acum într'atît se rezumă activitatea sa parlamentară.

E de loc din Comănești, județul Bacăŭ.

Digă

Pe unde aŭ păcătuit

Liberaliĭ sînt pedepsițĭ pe unde aŭ păcătuit. Dînșiĭ aŭ agitat maĭ cu seamă chestia națională și astă-zĭ tot chestia națională îĭ dă de rîpă.

In opoziție aŭ căutat să devie popularĭ prin toate mijloacele, aŭ aprins toate imaginațiile și aŭ înrolat tinerimea sub steagul lor egoist, iar după ce aŭ venit la putere, prima lor grije a fost să taie speranțele tuturora tocmaĭ asupra chestieĭ naționale.

In adevăr este știut că soarta fatală a vrut ca cel d'întîiŭ act al D-luĭ Sturdza, după venirea liberalilor la putere, să fie discursul-scuze de la Iașĭ. Din ziua d'întîiŭ 'șĭ-a dat D. Sturdza arama pe față și tot din ziua aceea a început și repedele declin al primuluĭ ministru.

Pățania liberalilor în chestia națională să slujească drept lecțiune tuturor opozițiunilor carĭ aleargă după vînătoare de popularitate. Dacă eștĭ om politic serios, nu-țĭ este permis ca în opozițiune să făgăduieștĭ maĭ mult de cît veĭ putea îdeplini la guvern, precum iarășĭ nu-țĭ este permis, ca, la guvern, să îndeplineștĭ maĭ puțin de cît aĭ făgăduit în opozițiune.

D. Sturdza a voit să fie stăpînul Ardealuluĭ, dar nu cred ca astă-zĭ să fie ființă maĭ urîtă în Ardeal de cît este D-sa.

Tribuna, *care erĭ slujea numaĭ interesele politice ale actualuluĭ nostru prim-ministru, astă-zĭ ĭ-a clasat numele în almanachul trădătorilor.*

Incă un succes pentru D. Sturdza.

Dragoș.

Vot de blam

Se vorbește mult de un vot de blam pe care Camera ar voi să-l dea D-luĭ Dim. A. Sturdza.

Cunoscută fiind slugărnicia majorităței—nu maĭ putem zice unanimităței—actualeĭ Camere, fie-ne permis a ne îndoi de posibilitatea unuĭ asemenea vot.

Orĭ și cum, faptul că o versiune ca cea despre care am vorbit, poate să circule, cu oare-care probabilitate de adevăr, șase lunĭ după venirea la putere a unuĭ guvern care a reușit să'șĭ închegheze la început aproape unanimitatea în Cameră, trebuie să ne puie pe gîndurĭ.

Intr'adevăr incapacitatea unuĭ minister trebuie să se fi dovedit pînă la evidență, pentru ca dușmaniĭ săĭ să poată bănui măcar, că chiar coreligionariĭ politicĭ aĭ celor carĭ formează cabinetul ar putea să fie nemulțămițĭ de dînșiĭ.

Trebuia într'adevăr capacitatea saŭ maĭ bine zis incapacitatea unuĭ Dim. Sturdza, pentru ca să îndeplinească o ispravă ca aceasta.

Probabil că nu'ĭ se va da D-luĭ Sturdza un vot de blam nicĭ de astă dată, dar tot pe atîta de probabil e și faptul că Domnul Sturdza nu va pleca din minister, pînă ce nu va fi poftit de țară, într'un chip saŭ altul, ca să se ducă.

Tol

Atragem atenția cititorilor asupra foițeĭ noastre de astăzĭ în care dăm ACTUL DE ACUZARE al D-luĭ procuror de Curte C. N. Tătăranu în afacerea Olga Lățescu-Șabechi.

Păcăleală
saŭ
Contrafacere?

Două ziare, *Dreptatea* și *Gazeta*, trîmbițează că *Adevĕrul*, publicînd o scrisoare din Ploieștĭ relativă la recoltarea de abonamente pentru *Lumea Nouă* prin mijlocirea unuĭ preot, a căzut victimă unei păcălelĭ.

Se poate, maĭ virtos cînd anrmarea pornește de la cele două ziare, carĭ numără printre redactoriĭ lor și cîțĭ-va foștĭ redactorĭ aĭ *Adevĕruluĭ*, carĭ cunosc tot așa de bine, ca și noĭ, pe corespondentul nostru din Ploieștĭ precum și scrisul acestuia.

Dar să lăsăm confraților noștri plăcerea de a ne păcăli și să vedem dacă pretinșiĭ păcălitorĭ nu cred că cu chipul acesta vor dovedi nevinovăția ingrească a Mitropolituluĭ.

Noĭ am publicat o denunțare care se prezinta sub toate formele și condițiunile obicinuite ale corespondențelor noastre din Ploeștĭ și n'am ezitat să o inserăm, de oare-ce era vorba despre potlogăriile Mitropolituluĭ carĭ făcuseră deja ocolul preseĭ din toată țara.

A păstra rezerve în asemenĭ împrejurărĭ, este tot una cu a te îndoi despre un noŭ furt al luĭ Măruntelu, despre o nouă escrocherie a luĭ Andronic, despre o nouă jefuire a luĭ Zdrelea, saŭ despre o nouă prostie —ca să nu zic infamie —a gazetelor colectiviste.

Așa fiind, luăm act de sistemul pur colectivist al contrafacerilor și spionagiuluĭ ce se revelează în presa guvernamentală, și declarăm că manopera întrebuințată de confrațiĭ noștri colectivștĭ este o dovadă maĭ mult că patronul lor Mitropolitul Ghenadie, e un potlogar ordinar, capabil de or-ce infamie, cum ar fi, de pildă, aceea a contrafacereĭ uneĭ corespondențe particulare.

Cos.

FARSA PARLAMENTARA

Camera.—Abdomenul D-luĭ Stolojan a suferit maĭ multe asalturĭ mortale.

Asupra gendarmerieĭ rurale se încinge o discuție care ar putea fi numită «gîlceavă», și după aceea a urmat un mic scandal cu apostrofărĭ, înjurăturĭ și chiemărĭ la ordine.

*

Un deputat zeflemist propune, pe cînd se votează legea, un amendament pe care D. Dimitrie Sturdza îl propusese în 1893 sub conservatorĭ.

La auzul acestuĭ amendament, un deputat din majoritate, D. Gr. Grădișteanu, întreabă:

— Cine a fost dobitocul care a prezintat acest amendament?

— «Eŭ», răspunde plouat Mitiță Scuza.

Camera rîde în unanimitate, minus mutra luĭ Mitiță, care se prezintă în formă de curcă plouată.

*

Succesele miniștrilor se țin lanț. Pe ziua de astă-zi a venit velcatul Conuluĭ Năstase Stolojan, care e luat în răspăr din toate părțile.

Ne aducem aminte că la o întrunire a majorităței, D. Stolojan spunea deputaților: «Fițĭ disciplinațĭ, cel puțin la vot. Vorbițĭ, dacă vrețĭ, contra, dar votațĭ pentru!»

Erĭ, Stolojan, din cauza tărbaceĭ la care este supus, face tocmaĭ contrariul: Vorbește alb și votează negru.

De, Coane Năstase, nu era maĭ bine pe canapelele luĭ Capșa?

Stop.

RECLAMA

Capitalizmul și reclama. — Presa și reclama. — Arta și reclama — Alte ideĭ.

Reclamă! Reclamă! Iată încă una din caracteristicele secoluluĭ al nouă-spre-zecelea. Facem reclamă pentru comerț și industrie, pentru artă și știință, pentru dragoste și ură, pentru regĭ și miniștri, și facem reclama chiar pentru secolul în care traim.

Și ce progrese s'aŭ realizat în arta reclameĭ,—căcĭ fără îndoĭală reclama a devenit o artă. Ideile cele maĭ ingenioase, execuțiunile cele maĭ curioase se pun în serviciul reclameĭ și spiritul omuluĭ din veacul nostru nu se maĭ epuizează cînd e vorba de a face reclamă.

Avem astă-zi o reclamă germană, una franceză, una engleză și o reclamă americană. Caracterul fie-căruĭ popor se manifestează vădit în reclamă.

Capitalizmul și reclama

Reclama este un product imediat al capitalizmuluĭ. Mărfurile se fabrică în cantitățĭ enorme și fără ca să se ție cont de cereres, de cantitatea consemnată; de acĭ urmează o concurență aprigă între diferițiĭ fabricanțĭ carĭ vor să atragă deosebita atențiune a publiculuĭ asupra mărfurilor lor.

Unul voiește să întunece pe cel-l'alt, să'l distrugă dacă nu prin superioritatea calitățeĭ mărfurilor sale, apoĭ prin mărimea și ingeniozitatea reclameĭ.

Se cheltuiesc sume enorme pentru reclamă. Așa, am avut personal ocazia de a vedea că într'o afacere de comerț în care era angajat direct un capital de maximum două-zecĭ de miĭ leĭ, s'aŭ cheltuit pentru reclame de tot felul 15,000.

Maĭ cu seamă pentru articolele carĭ se consumă în cantitățĭ marĭ, reclama se face într'un mod neînchipuit de întins și de intens.

Se crede în genere că reclama se face numaĭ pentru mărfurile rele, dar avem dovezĭ că și fabricanțĭ ale căror mărfurĭ sînt cît se poate de solide, se servesc de reclamă pentru a distrage atenția publiculuĭ de la mărfurile tot atît de solide ale unuĭ concurent al săŭ

Presa și reclama

Avîntuluĭ ce 'l-a luat presa în a doua jumătate a veaculuĭ nostru, a se datorește în bună parte progresul pe care 'l-a realizat reclama, după cum însușĭ acestuĭ progres 'i se datorește în bună parte grandiozitatea cu care sînt alcătuite jurnalele maĭ marĭ de pe continent și din America.

Sînt unele ziare carĭ din venitul abonamentelor și al vînzăreĭ cu numărul nu 'șĭ-ar acoperi nicĭ măcar cheltuelile hîrtieĭ și ale tiparuluĭ. Dar numaĭ mulțumită sumelor enorme pe carĭ le incasează pentru reclame, ziarele în cestiune sînt în stare de a ținea atîțĭa redactorĭ și corespondențĭ, de a instala un întins serviciŭ telegrafic și de a ne pune ast-fel în pozițiune de a afla cu o repeziciune uimitoare tot ce se petrece pe acest pămînt.

Am înaintea mea ultimul număr al cunoscutuluĭ ziar vienez *Neue Freie Presse* și constat că în afară de raporturile financiare, asupra burseĭ, etc., găsesc opt pagine de anunciurĭ, carĭ după un calcul aproximativ aŭ produs rotunda sumă de 5000 leĭ, ceea-ce face pe lună, dacă admitem această cifră ca medie, 150,000 leĭ, și pe an, *un milion opt sute de miĭ de leĭ*, adunațĭ din reclame. Și acĭ am făcut abstracție de la reclamele din corpul ziaruluĭ, reclame carĭ, de sigur, nu lipsesc.

Arta și reclama

Asupra pictureĭ în serviciul reclameĭ, cred că pot să trec, după ce s'a vorbit despre aceasta maĭ pe larg într'acest loc. Afișul pentru noul nostru roman *Prin crimă*, poate servi ca primă pildă.

Avem însă de vorbit asupra poezieĭ în serviciul reclameĭ și spre acest sfîrșit pot să mă servesc chiar de cîte-va pilde de la noĭ.

Sînt cunoscute spirtualele reclame în versurĭ publicate prin diferite ziare. Maĭ găsesc o încercare de a-șĭ face marfa prin versurĭ vestită în colecția ziaruluĭ nostru. E vorba de o magazie de încălțăminte. Iată cum glăsuiește anunciul în chestie:

„Fac reclama 'n poezie,
Cu tramvaiul să venițĭ
De voițĭ, încălțăminte
Ca la noĭ nu maĭ găsițĭ".

„De *chevreau* de dame ghete
Vînd cu cincĭ-spre-zece leĭ
Iar cu tocurĭ Louis XV cochete,
Sînt maĭ scumpe cu doĭ leĭ".

Și recenta reclamă pentru mărțișoarele Omega, făurită în versuri, n'a atras ea oare lume în de ajuns?

Dar nu de mult ziarul francez *Le Journal* dădu o anexă în care diferite autorități literare și artistice făceaŭ în versurĭ reclamă pentru un vin oare-șĭ care. Se înțelege de la sine că versurile franțuzeștĭ le întrec pe cele romîneștĭ și că amîndouă împreună nu se pot considera ca opere artistice; dar în orĭ ce caz, acesta-ĭ un început pentru a pune poiezia în serviciul reclameĭ și a dezvolta un noŭ gen poietic.

Cît privește teatrul, se știe că fabricatorii renumituluĭ cacao Van-Houten aŭ voit să dea o sumă enormă de banĭ, pentru ca într'o dramă eroina să învite, în loc de: „la un pahar cu ceaĭ" la „o ceașcă de cacao Van Houten".

Alte ideĭ

Anunciurile scrise și pictate pe ziduri, pe cortinele teatrelor, pe tramvayurĭ și tramcare, trăsurĭ făcute anume în scopul reclameĭ, preumblarea uneĭ seriĭ de oamenĭ cu plăcĭ de reclamă, cu drapelurĭ, etc. Iată cîte-va din noianul de ideĭ cu adevarat ingenioase întrebuințate pentru reclamă.

Aduceți-vă aminte de acel *Nu* de pe zidurile Capitaleĭ, care maĭ dăunăzĭ îțĭ lovia privirile. Despre acel *Da* de care uză apoĭ o altă firmă pentru a-șĭ face reclamă, și vă vețĭ da seamă de ceea ce se petrece prin streinătate.

Secolul al nouă-spre-zecelea—secolul reclameĭ!

Gal.

CRONICA JUDICIARA

Moștenirea călugărilor

Inaintea tribunaluluĭ de Ilfov secția 3-a s'a prezintat un proces destul de frumos. Un călugăr Cornățeanu, a murit la monastirea Cernica — mi se pare — lăsînd o avere destul de însemnată. La această moștenire s'aŭ repezit în prima linie moștenitoriĭ de sînge aĭ călugăruluĭ, monăstirea Cernica și Statul. Monăstirea pretindea că după canoane ea are dreptul să moștenească pe călugăr; Statul la rîndul luĭ cerea că după secularizarea averilor mînăstireștĭ, el este în drept a primi moștenirile care se cuvin monăstirilor. In această ceartă intervenind atîtea persoane și cestiunea fiind foarte importantă din punctul de vedere juridic, de oare-ce este vorba de un conflict între codul civil și cel canonic, e natural ca să pledeze o mulțime de avocațĭ de mîna întîia. Fiind vorba de lucrurĭ canonice era desemnat să ia parte în acest proces cel maĭ expert dintre toțĭ avocațiĭ, în această materie, adică Coconu Ghiță Mirzescu, senatorul de Iașĭ. El se prezintă din partea moștenitorilor de sînge și vine la tribunal înarmat de un voluminos *Pedalion* cu care în glumă voiește să dea în cap bietuluĭ *Chițibuș*, sub cuvînt că este *iritic și soțialist*. *Chițibuș*, care a fost căprar în armată și decĭ cunoaște strategia maĭ abitir de cît generalul Gorjan, a evitat lovitura *Pedalionuluĭ* și s'a pus să asculte cu mult stoicizm și răbdare pledoariele avocaților, care aŭ ținut o zi întreagă.

Rezultatul a fost că a învins codul civil. Tribunalul a constatat că pentru el codul canonic este o lege inexistentă și așa fiind respingînd cererile Statuluĭ și ale monastireĭ, a trimis în stăpînire pe moștenitoriĭ de sînge aĭ călugăruluĭ Cornățeanu, niște gușațĭ și burtoșĭ Cîmpulungenĭ.

Chițibuș.

Logodna regeluĭ Serbieĭ

PARIS, 7 Martie. — „Agenția Havas" află din Atena că circulă știrea în acest oraș în privința logodneĭ regeluĭ Serbieĭ cu principesa Maria, fiica regeluĭ grecilor.

Ministru pe teren

BUDAPESTA, 7 Martie. — Un duel bu sabia a fost între ministrul Josika și contele Zdenko Klebersberg. Acest din urmă a fost grav rănit la frunte. Ministrul Josika a fost contusionat la mîna dreaptă.

Alianță quadruplă

LONDRA, 7 Martie.—*Standard* află că la ministerul de rezbel s'a discutat chestiunea trimetereĭ unor trupe din India la Snakim.

Times zice că la Londra circulă știrea în privința evacuăreĭ Kassaleĭ.

Daily Chronicle întreabă dacă tripla alianță n'a devenit quadruplă alianță cu Englitera.

CRONICA

Reclama luĭ Mircea

Succesul pe care l'a obținut prietenul Mircea, escelentul negustor de halbe de bere cu și fără guler, din pasagiul Vilacros, în urma pretențiuneĭ ce a ridicat că ar fi semănînd la mutră cu Sabechi, prietenul Olguțeĭ de la Văcăreștĭ — nu-lasă pe om să doarmă liniștit pe tejgheaua prăvălieĭ sale.

Cine a băut, maĭ bea și cine a izbutit cu reclama se face reclamagiŭ — vorba ăluĭa.

De aceea Mircea cu ajutorul unuĭ *sfetnic* al săŭ a combinat să *sfeteriseasc*ă juraților un verdict care să-ĭ serve drept reclamă pe degeabă.

Ast-fel în ziua de 9 Martie, Mircea îșĭ va expune în sala Curțeĭ cu jurațĭ din noul palat de pe splaiul drept al Dîmboviței, mutra sa a la Sabechi.

După ce Domniĭ jurațĭ, onor. P. T. public, jandarmiĭ, ușieriĭ și agențiĭ secrețĭ vor întoarce pe Mircea și pe față și pe dos, pentru a 'șĭ întipări bine în minte mutra D-sale, se va împărți noroduluĭ rămas pe din afară cîte o bere mică și o jumătate corn cu susan.

Apoĭ avocatul excelentuluĭ berar, D. Sietescu, va lua cuvîntul pentru a ruga pe membriĭ Curțeĭ și Domniĭ jurațĭ să asculte pe Braun panoramagiul de lîngă Imprimeria Statuluĭ, care va explica cum devine chestia că cea maĭ interesantă figură a zileĭ e Mircea și va solicita onoarea de a o expune în „neîntrecutul" săŭ Muzeŭ, alăturea cu cele-l'alte două sute și maĭ bine de figurĭ ce posedă.

Și cu asta basta.

Bac.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

București, 6 Martie 1896, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la	0°.766.4
Temperatura aeruluĭ C°	15°.8
Vîntul: slab de la NE	
Starea ceruluĭ: noros	
Temperatura maximă de erĭ	19°
" minimă de astăzĭ	— 2°
Temperatura în țară a variat între	20° și — 1°

Timpul foarte frumos în toată țara. Temperatura se menține ridicată. In partea de sus a Moldoveĭ și în unele localitățĭ muntoase, în timpul nopțeĭ puțin îngheț. Cea maĭ scăzută temperatură a fost —3o la Sinaia. La Galațĭ, Sulina și Constanța, ceață groasă dimineața. Barometrul variază puțin în aproape toată țara.

La Bucureștĭ cerul senin, temperatura mult ridicată, barometrul a scăzut de dimineață cu un milimetru.

Camera franceză

PARIS, 7 Martie.— D. Charmes dezvoltă o interpelare privitoare la chestia Madagascaruluĭ. D. Berthelot citește o declarație în care se spune că luarea în posesiune a Madagascaruluĭ e recunoscută de regină, că va prezinta parlamentuluĭ o propunere privitoare la organizarea insuleĭ, maĭ cu deosebire în privința sclavagiuluĭ, și că a notificat puterilor luarea în posesiune a insuleĭ. (Aplauze)

D. de Mahy propune o ordine de zi care aprobă această notificare și care este adoptată cu 445 voturĭ contra 8.

Datoria publică egipteană

LONDRA, 7 Martie. — *Camera Comunelor*. D. Curzon expune demersurile făcute de guvern pe lîngă puterĭ în privința caseĭ datorieĭ publice egiptene.

Austro-Ungaria, Germania și Italia aŭ răspuns în mod favorabil. Francia și Rusia n'aŭ răspuns încă.

D. Curzon declară că nu există nicĭ o alianță între Englitera și Italia, dar că e opurtună o cooperare amicală pentru apărarea intereselor comune ale ambelor țărĭ.

Știrea în privința evacuăreĭ Kassala nu se confirmă.

Italia a decis de a nu părăsi Kassala.

Guvernul englez n'are de gînd să evacueze ciprul.

Serbările încoronăreĭ Țaruluĭ

PETERSBURG, 7 Martie. — Iată programul oficial rezumat al serbărilor încoronăreĭ de la Moscova: Intr'una din primele zile de Aprilie se vor transporta în mod solemn insignile suveranitățeĭ, în echipagiĭ aurite, de la palatul de iarnă la gară. Un tren special le va transporta la Moscova.

La 19 Maĭ vor sosi la palatul Petrowsky, lîngă Moscova, unde se va celebra ziua naștereĭ Țaruluĭ. La 22 maĭ va avea loc intrarea triumfală a Majestăților Lor la Moscova, unde vor vizita catedralele Archengolsky și Blagowestshensky. La 23 și 24 Suveraniĭ vor primi în sala tronuluĭ palatuluĭ Kremlin, pe ambasadoriĭ streinĭ.

Ceremonia încoronăreĭ se va face la 27 Maĭ.

La 28, 29 și 30 Majestățile Lor vor primi felicitările ce li se vor prezinta de diferitele corpurĭ ale Statuluĭ, misiunile streine, delegațiunile, etc. De la 27 la 29 iluminațiĭ marĭ în timpul plimbărilor Majestăților Lor pe stradă;—la 29, adunare la palatul Kremlin.

La 30 și în zilele următoare spectacole de gală și serbărĭ populare pe cîmpia Bodynsky. Balurĭ, prînzurĭ, concerturĭ, reviste.

La 8 Iunie, plecarea Majestăților Lor.

INFORMATIUNĬ

D. Alexandru Beldiman, noul ministru al Romînieĭ pe lîngă curtea din Berlin, a fost primit erĭ în audiență de către Impăratul și 'ĭ-a prezintat scrisorile sale de creanță.

Erĭ, a început înaintea tribunaluluĭ corecțional, secția II a, procesul intentat de către D. Boldur-Voinescu, fostul director al societățeĭ *Unirea*, în contra fostuluĭ subdirector Miclescu, care ar fi deturnat maĭ multe fondurĭ ale societățeĭ.

Poliția, aflînd de pregătirile ce se fac prin mahalale pentru ca D-niĭ Fleva și aĭ săĭ să fie aclamațĭ astă-zĭ de public la eșirea de la ședința Camereĭ, a pus de aseară numeroșĭ agențĭ ca să împiedice cetățenĭ de a merge la Cameră.

Intrarea în tribuna publică va fi foarte de aproape supraveghiată de către comisariĭ de poliție și de agențiĭ specialĭ.

S'aŭ dat ordine ca să se trimeată la Cameră o companie de soldațĭ cu oficeriĭ complecțĭ pentru a face garda.

Atragem deosebita atențiune a D-luĭ director general al C. F. R. asupra unor grave abuzurĭ constatate în circumscripția 31 medicală, unde, în dauna direcțiuneĭ, există o asociație ascunsă între un farmacist din Constanța anume Blîndu și medicul C. F. R., Doctorul A. Zisos, care spre *onoarea militară* e maior în activitate. Poliția urbeĭ Constanța a și încheiat un proces-verbal despre aceste abaterĭ constatate chiar în fața mediculuĭ primar al orașuluĭ Constanța și a mediculuĭ județuluĭ, carĭ aŭ surprins bolnavĭ cărora Blîndu le da medicamente și Zisos iscălea după ce venea de la recrutare.

De obiceiŭ, ziarele anunță prin afișe cititorilor publicarea in foiță a vre-unuĭ roman noŭ și interesant.

Acestor afișe Adevărul *a căutat tot-d'a-una să le dea înfățișarea atrăgătoare pe care ele o aŭ în țările unde reclama satisface și utilul și frumosul.*

De astă-dată am mers și maĭ departe cu importanța ce dăm afișelor.

Cu prilejul nouluĭ roman **Prin Crimă** *a căruĭ publicare în foiță* Adevărul *o va începe* **Lunĭ 11 Martie**, *am dat afișelor referitoare la acest roman o formă și un aspect pe care nu le-aŭ avut la noĭ afișele de reclamă.*

Ele sînt cu măiestrie lucrate, litografiate și se datoresc concepțiuneĭ artistice a talentatuluĭ pictor Neculae Vermont.

Ele vor fi expuse la vitrinile Săleĭ noastre de depeșĭ, *ale biurourilor* Redacțiuneĭ, Administrațiuneĭ și Tipografieĭ „Adevăruluĭ", *și vor fi lipite pe zidurĭ în Capitală și la vitrinele depozitarilor de ziare din țară, cu începere de mîine* Vinerĭ 8 Martie.

Atragem decĭ atenția cititorilor Adevăruluĭ *asupra afișuluĭ nostru de astă-zĭ.*

Interview cu Olga Lățescu

Fiind că numaĭ cîte-va zile ne despart de termenul judecăreĭ procesuluĭ Olga Lățescu-Șabechi, m'am dus erĭ la Văcăreștĭ, ca să interviewez pe eroina drameĭ din strada Alexandri.

Prezentîndu-mă în cancelaria direcțieĭ penitenciaruluĭ pentru a solicita o întrevedere cu D-na Lățescu, am găsit acolo pe Șabechi, convorbind cu un unchiŭ al săŭ.

Convorbirea cu Șabechi

M'am adresat luĭ Șabechi șĭ l'am întrebat:

— Aĭ vr'o speranță de scăpare?

— Am, 'mi-a răspuns prevenitul cam bosumflat. Sper că jurațiĭ vor fi maĭ îngăduitorĭ de cît presa și în special *Adevĕrul*, care nu mi-a crutat nicĭ plăcerea de a-mĭ face chipul.

— Te-am făcut popular.

— Drept mulțumire, îmĭ spuse Șabechi, vă anunț că am intenția să vă fac acțiune pentru că m'ațĭ asemănat cu un berar.

Grefierul, anunțîndu-mă că D-na Lățescu așteaptă într'o odaie vecină cu cancelaria, am părăsit pe Șabechi și m'am dus imediat, însoțit de grefier, ca să văd pe femeia al căreĭ nume e azi pe buzele tuturor.

Interviewul

Cunoșteam de maĭ multă vreme pe Olga Lățescu, care prin frumusețea eĭ era remarcabilă în Bucureștĭ.

De și simplu îmbrăcată și foarte abătută din cauza suferințelor morale ce a indurat, Olga Lățescu e tot frumoasă.

E plina de vioiciune și privirile eĭ sînt ispititoare ca și altă dată.

— Am venit, Doamnă, ca să aflu de la D-ta amănunte în afacerea care te-a adus aicĭ.

— Ce să aflĭ? îmĭ răspunse aproape plîngînd. Ceea-ce am știut am spus la instrucție, fără să ocolesc nimic, și același lucru îl voiŭ face și în fața juraților.

— In presă s'aŭ spus multe și fiind-că eștĭ singură în stare să știĭ adevărul—povestește-mĭ faptele.

— N'am săvîrșit faptul ce 'mi-se impută. Am fost un simplu instrument inconștient în mînele luĭ Șabechi și azĭ regret faptul care m'a adus unde mă aflu și mi-a compromis familia

— Ce v'a determinat să atrageți pe Gabrielescu în cursă?

— Atît lipsa de banĭ cît și un necaz pe care Șabechi îl nutrea în contra luĭ Gabrielescu încă de cînd auzise că acesta avea intențiunea să mă ia cu dînsul la Tg. Ocna. Ideia a fost a luĭ Șabechi, iar eŭ,— adăogă frumoasa femeie, cu aceeașĭ voce plîngătoare,—m'am supus de frică să nu mă omoare. De maĭ multe orĭ m'a amenințat că dacă nu-l voiŭ asculta, mă împușcă.

— Ce v'a facut să vă atașațĭ atît de mult de Șabechi? Să fie prespectiva moștenireĭ de la părintele săŭ?

— Nu, D-le. Mă jur pe copilul meŭ, că nicĭ odată nu m'am gîndit la moștenirea luĭ. Fatalitatea a voit ca simpatia excesivă pe care Șabechi o nutrea pentru mine să mă atașeze de dînsul și să ne aducă pe amîndouĭ aci.

Și începu să plîngă. In momentul acela intră în cameră D. Ceaur Aslan, apărătorul preveniteĭ.

M'am retras atuncĭ cedînd locul avocatuluĭ.

Două amănunte

Olga Lățescu, din cauza lipseĭ de banĭ, trăiește penibil în arestul preventiv. Mîncare i se aduce de la o mică prăvăiie din apropierea penitenciaruluĭ și maĭ adesea e silită să mănînce din hrana comună a arestaților. E deținută într'o celulă mică de la rîndul al douilea al penitenciaruluĭ. In acea celulă, după dorința eĭ, o candelă arde zi și noapte înaintea uneĭ icoane.

In locul petrecerilor vesele și a luxuluĭ de altă dată, lucrul de mînă și cititul sînt singurele eĭ ocupațiunĭ.

Șabechi, din contra, trăiește binișor. Ajutat de rudele sale, are tot-d'a-una banĭ cu carĭ îșĭ procură hrană aleasă, ziare și cărțĭ. Din cînd în cînd trimete cîte ce-va de mîncare și amanteĭ sale.

Șabechi iubește și acum cu pasiune pe Olga Lățescu. Zilele trecute a dat 5 leĭ unuĭ soldat, care era de gardă, ca să spargă geamul de la celula în care e închisă Olga. Se aștepta ca ea să scoată capul prin spărtură și să poată ast-fel s'o zărească măcar.

M'am reîntors în oraș foarte impresionat de soarta acestor oamenĭ a cărora dragoste le-a fost atît de funestă.

Gaur.

Facînd calculul însumăreĭ diferitelor credite ce a solicitat pînă acum D. C. Stoicescu, ministrul lucrărilor publice, rezultă cifra de 63 867.000 leĭ, afară de sumele ce a anunțat că va cere încă și pentru proiectele de legĭ ce nu sînt elaborate.

Și D. Stoicescu cîntă mereŭ pe struna economiilor.

In vederea interpelărilor ce se vor dezvolta mîine la Cameră, s'aŭ ținut astă-seară două întrunirĭ.

Prima întrunire a fost la D. Fleva. Scopul întruniriĭ era de a se număra voturile pentru moțiunea de neîncredere ce va propune D. Scorțescu și care va fi îndreptată personal D-luĭ Sturdza.

In acelaș timp s'a discutat asupra interpelărilor D-lor Fleva și Ceaur-Aslan.

A doua întrunire a avut loc la D. C. Stoicescu. Aŭ luat parte toțĭ miniștri și maĭ mulțĭ dintre membriĭ importanțĭ aĭ Oculteĭ între carĭ D-niĭ Carada, Delavrancea, Costinescu și alțiĭ.

S'a discutat asupra interpelăreĭ din punctul de vedere al politiceĭ gene-

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 7 Martie (19 Martie) 1896

5% Renta r. p.	102½	Act. B. Agricole	—
5% Renta am.	109¼	Dacia România	—
5% » (92—93)	—	Naționala	—
5% » am.	—	Patria	—
6% Obl. rur.	102	Construcții	—
Pensiunĭ	289	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	97¼	Londra	25.35 32½
5% » (1890)	97¾	Paris	100.45.35
5% Func. rur.	92⅝	Viena	210 09½
5% » urb.	101	Berlin	123.75.65
5% » »	88¾	Belgia	99.50
5% » » Iașĭ	81½	Scont B. N.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	6
Banca Naț.	—	» C. dep.	5½

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL"

AFACEREA Olga Lățescu-Șabechi

ACT DE ACUZARE

Camera de punere sub acuzare a Curțeĭ de apel din Bucureștĭ, prin deciziia sa No. 38 din 1896, declară că este loc de a fi pușĭ în acuzațiune: 1) Ion Șabechi, major, cu aplicațiunea art. 317, 318, alin. 1, 2 codul penal; 2) Olga Boldur-Lățescu; 3) Anton Sabieș, ambiĭ majorĭ, cu aplicațiunea art. 50, alin. 2, 51, combinat cu art. 317 și 318, alin. 1, 2 codul penal, și prin consecință, dispune trimiterea numiților înaintea Curțeĭ juraților din Ilfov spre a fi judecațĭ conform legeĭ.

Noĭ, procurorul general pe lîngă Curtea de apel din Bucureștĭ, în executarea sus ziseĭ deciziunĭ și după o nouă examinare a actelor, expunem următoarele:

Prevenitul Ion Șabechi, născut și crescut în Bucureștĭ, este fiul luĭ Teodor Șabechi și nepot de fiŭ al repausatuluĭ Lazăr Șabechi, de obște cunoscut. De anĭ 20 împlinițĭ, de un caracter violent peste măsură, neascultător; în urma unor dojenĭ părinteștĭ, bine meritate, se ceartă cu tatăl săŭ, îl amenință, ast-fel că Teodor Șabechi este nevoit a reclama la secția respectivă, fapt ce rezultă din depunerea comisaruluĭ; în urma acesteĭ purtărĭ din partea fiuluĭ, tatăl săŭ este nevoit să-l gonească din casa părintească.

Prevenitul Anton Sabieș este născut în Transilvania, supus austro-ungar, de anĭ 35, emigrat în Romînia de peste 20 anĭ, exersînd diferite profesiunĭ: aci fecior, tăiător de lemne, rîndaș, acum în urmă viziliŭ. Fusese maĭ 'nainte în această calitate la Teodor Șabechi, care 'l depărtează din serviciŭ din cauză că raporta fiuluĭ săŭ Ion Șabechi tot ce se petrecea în casă. Anton Sabieș intră ca viziliŭ la D. George Alexescu, unchiul luĭ, după stăruințele tînăruluĭ Șabechi, drept răsplată pentru serviciile aduse.

Prevenita Olga Boldur-Lățescu, născută în Bolgrad, domiciliată în Bucureștĭ, de anĭ 22, acum divorțată, este fica decedatuluĭ Boldur-Lățescu, fost prefect în maĭ multe rîndurĭ și fost reprezentant al țăreĭ mult timp în Corpurilor legiuitoare, și a D-neĭ Maria Lățescu.

Din fragedă copilărie, Olga Lățescu, de o precocitate uimitoare și cu o natură insubordonată, încurajată de alintările părinților eĭ, căcĭ, în loc de o supraveghiare severă, cum se impunea la o asemenea natură, dînșiĭ orbițĭ de afecțiunea părintească, nu văzură în această precocitate de cît calitățĭ extra-ordinare pentru fica lor, și lăsară ast-fel ca germeniĭ ceĭ răĭ ce se aflaŭ într'însa să'șĭ ia avînt, și, la o vîrstă maĭ mult de cît crudă, perversitatea natureĭ sale să isbucnească de-o-dată; și, în adevăr, înainte de 14 anĭ împlinițĭ, fuge din căminul părintesc cu vărul săŭ George Lățescu, devine mumă la 15 anĭ, purtare care o face să fie exclusă din sînul familieĭ sale.

După douĭ anĭ, însă, și după multe stăruințe, legitimînd, prin căsatorie, situația anormală în care se găsea, familia, înduioșată, îĭ deschide iarăși brațele și ast-fel reintră din noŭ în societatea din care facea parte.

Bărbatul săŭ, probabil din cauza afecțiuneĭ ce 'ĭ purta, nu îndrăsnește să 'ĭ contrarieze apucăturile, tolerează capriciile sale, și, coprinsă de nesațiul dragosteĭ, moralitatea dispare cu totul; datorie conjugală, cinste, fidelitate sunt cuvinte necunoscute pentru dînsa; alunecă pe acest trist povîrniș și ajunge în prăpastia de astă-zĭ, de la înălțimea unde fusese odinioară prin nașterea și pozițiunea socială a familieĭ sale.

Prin luna Martie, anul trecut, Olga Lățescu vine în Bucureștĭ, și descinde la hotel Frascati.

Cauza venireĭ, după ale sale afirmărĭ, era că voia să vorbească și să stăruie pe lîngă persoane influente, ce cunoștea, ca să mențină pe soțul săŭ în postul de subprefect în județul Dorohoiŭ.

Tînără, frumoasă, instalată într'un hotel din centrul Capitaleĭ, în scurt timp se face să fie remarcată.

Cunoștințele nu 'ĭ lipsesc. O mulțime de adoratorĭ se prezintă, pe carĭ Olga Lățescu, cu multă iscusință, știe să nu-ĭ respingă și are darul să-ĭ împace pe toțĭ.

Intre aceștĭ fericițĭ era și *Nicolae Gabrielescu*, architect, reclamantul de astă-zĭ.

Relațiunile intime cu Gabrielescu durează maĭ mult de o lună, cînd sosește în Bucureștĭ George Lățescu, soțul preveniteĭ.

Gabrielescu află de aceasta și, sfios din fire, încetează relațiunile, rămînînd însă bunĭ prietenĭ.

Olga Lățescu, lipsită de mijloace, adesea avea recurs la punga luĭ Gabrielescu, care nu 'ĭ-a refuzat nicĭ-o-dată desele și repetatele cererĭ băneștĭ.

Pe la începutul luĭ Iunie, anul trecut, „pe timpul înfloritului teiuluĭ", Olga Lățescu face cunoștință cu Ion Șabechi.

Prin aleile misterioase ale șoseleĭ Kiseleff, îmbătațĭ de mirosul teiuluĭ, tineriĭ noștri pun bazele uneĭ adevarate idile.

Promisiunĭ reciproce de dragoste nesfîrșită, Șabechi jură că dînsa 'ĭ va fi soție.

Olga Lățescu primește cu frenezie această perspectivă, maĭ ales că Șabechi era fiul unuĭ om bogat. Simțurile sale aprinse, pe carĭ nu era stapînă nicĭ-o-dată, o aruncă în brațele acestuĭ tînăr stricat, și chiar în acea seară Olga devine amanta luĭ Șabechi.

Dînsa îĭ făgăduiește că se va interesa de aci înainte de soarta luĭ, de examenul luĭ de bacalaureat; că dînsa, avînd multe cunoștințe din Iașĭ, 'l va recomanda, 'l va ajuta ca să treacă bacalaureatul la care fusese respins în Bucureștĭ.

Iar acea idilă, începută sub ast-fel de auspiciĭ, se termină prin a-ĭ aduce pe amîndouĭ pe banca acuzaților.

Pe vară dînsa ne arată că a fost la Odesa, se întoarce la Iașĭ pe la începutul luĭ Septembrie, unde se întîlnește cu Șabechi, după înțelegerea ce aŭ avut.

Șabechi încearcă la Iașĭ norocul la bacalaureat, dar are aceeașĭ soartă ca la Bucureștĭ.

Amîndouĭ se întorc în Capitală și locuesc pe rînd în strada Cătunu-Noŭ No. 6, în strada Romana No. 47, și acum în urmă în strada Vasile Alexandri No. 10.

Șabechi însă, gonit din casa părintească și fără nicĭ o situațiune, nu avea nicĭ un ban, și singurile mijloace de traiŭ eraŭ, pe lîngă ceea-ce cîștiga Olga pe urma grațiilor sale, și contribuțiunile benevole ale architectuluĭ Gabrielescu; acest din urmă aflînd că se despărțise de barbatul săŭ și că este logodită cu Șabechi, încetează liberalitățile, spunîndu-ĭ că nu vede pentru ce să fie generos cu dînsa, pe cînd ea trăiește cu altul, pe care vrea să-l ia de bărbat; dar, dominat încă de farmecul îmbătător ce această ființă răspîndea asupra celor ce o apropiaŭ, 'ĭ propune că el va fi ca și altă dată, dacă dînsa va consimți să părăsească pe Șabechi și ar veni cu dînsul la Tîrgul-Ocna, unde avea lucrărĭ de executat.

Olga încercă de a maĭ sustrage banĭ, dar în ziua de Sf. Ion, Gabrilescu refuză în mod categoric.

Mizeria începe să se resimtă în traiul acestor tinerĭ. După multă chibzuință, le vine ideia ca să aducă pe Gabrielescu în casa lor și, sub amenințare de moarte, să 'l facă să dea de frică ceea ce refuzase să dea de bună-voie.

Olga, care împărtășise vederile amantuluĭ săŭ, pentru a ajunge maĭ lesne la scopul dorit, în ziua de 23 Ianuarie a. c. se duce la Gabrielescu.

O-dată la dînsul, cu multă abilitate simulează dragostea de maĭ 'nainte, întrebuințează toate mijloacele convingătoare de iubire, de carĭ numaĭ o femeie rafinată ca dînsa era capabilă.

(Vezĭ urmarea în pagina 4-a)

rale a guvernuluĭ și răspunsl D-luĭ Sturdza.

D. Cantacuzino a fost de părere să vorbească și D. Stătescu, ceea-ce nu prea convenea ministruluĭ justițieĭ.

S'a decis în cele din urmă ca D. Stătescu sa ia cuvîntul pentru a răspunde D-luĭ N. Ceaur Aslan, atingînd tot-odată și punctele din interpelarea D-luĭ Fleva.

Camera italiană

ROMA, 7 Martie.—*Camera deputaților*. D. Imbriani zice că s'a asociat erĭ la salutul trimes parlamentuluĭ romîn, n'a făcut rezerve de cît asupra acțiuneĭ comune cu Englitera, deși aprobă mulțumirile adresate Camereĭ Comunelor.

Răspunzînd D-luĭ Moceeni, D-nul di Rudini declară că va pune pe biuroul Camereĭ documente carĭ dovedesc că negociările în vederea păceĭ aŭ fost începute de cabinetul precedent.

Camera începe discuția creditelor pentru Africa.

D. Napoleone Colojanni, socialist, combate orĭ-ce politică colonială.

D. Franchetti este favorabil creditelor. Trebuĭe coordinată politica străină cu trebuințele posesiunilor din Africa, modificînd condițiunile tripleĭ alianțe, în așa mod, încît aceasta să nu fie o piedică, ci un ajutor.

D. Imbriani combate orĭ-ce politică colonială și adaugă că ocuparea Kassaleĭ a fost o greșală. Nu poate să primească sfaturile date de D. Curzon înaintea Camereĭ Comunelor, căcĭ ele nu sînt decît o invitație la adresa Italieĭ pentru a se prepara să-șĭ răzbune (Sgomote). Trebuie să ne gîndim la interesele țăreĭ; poporul italian știe ce politica convine Italieĭ.

ROMA, 7 Martie. — Circulă știrea în culuoarele Camereĭ că comisiunea alegerilor a decis să propuie Camereĭ să anuleze alegerile D-lor de Felice, Bosco și Barbato.

Se vor depune maĭ multe ordine de zi cu ocazia discuțieĭ creditelor pentru Africa, printre carĭ una a D-luĭ Tecchio, care propune de a uni o comisiune parlamentară însarcinată să examineze răspunderea guvernuluĭ în ultimele evenimente.

STIRI MARUNTE

* Toțĭ foștiĭ membri aĭ societățeĭ academice din Viena „*Romînia-Jună*" așezațĭ în Romînia – afară de ceĭ din Moldova, unde există un comitet,—sînt rugațĭ a lua parte la ședința comitetuluĭ din Bucureștĭ, care se va ține Sîmbăta viitoare, 9 Martie, la orele 9 seara, în localul berărieĭ Kosman de pe Bulevardul Academieĭ (etagiul I).

* Sîmbătă seara, 9 Martie 1896, în localul Ligeĭ Culturale din Capitală, se va ține prima conferință din acest an.

Va vorbi D. Barbu St. Delavrancea.

* D-niĭ membriĭ aĭ Societățiĭ studenților universitarĭ „Unirea" sînt rugațĭ a lua parte la ședința ordinară de la 9 Martie, a. c., ora 8 seara, fiind la ordinea zileĭ:

1) Prezintarea raportuluĭ comisiuneĭ de verificare;
2) Alegerea Comitetuluĭ.

* Președintele comitetuluĭ executiv al societățeĭ de cultură macedo-romînă, a organizat pentru sara de 13 Martie, o mare serată muzicală, dramatică și literară în sala Atheneuluĭ romîn. Programul este foarte atrăgător, dar și maĭ atrăgător scopul, pentru care se dă serata, căcĭ beneficiul va servi pentru școalele romîne din Macedonia. De sigur că tot bunul romîn va ține de datoria sa să meargă la serata de la 13/25 Martie de la Ateneŭ.

INTIMPLARI

Sfășiată de pisică —Un fapt extrem de rar s'a întîmplat erĭ în Capitală pe calea Rahoveĭ, în următoarele împrejurărĭ:

Pe cînd un oare-care Andreĭ Niță, de loc din Sabaru, trecea pe stradă, dimpreună cu o fată a sa anume Maria, în vîrstă de vre-o 14 anĭ, de odată o pisică neagră se repede asupra feteĭ și înfigîndu-șĭ ghiarele în pulpa nenorociteĭ fiara își încleșta dințiĭ în carne și mușca cuturbare.

Pisica n'a putut fi deslipită de piciorul feteĭ pînă ce nu a fost omorîtă.

Se crede că animalul era turbat.

EDIȚIA III

Ultime Informațiunĭ

Erĭ, după terminarea ședințeĭ de la Camera, maĭ mulțĭ deputațĭ moldovenĭ s'aŭ întrunit la Capșa în salonul D-luĭ Scorțescu și aŭ hotărît în privința atitudineĭ pe care trebuiesc s'o aĭbă cu privire la interpelarea de azĭ a D-luĭ N. Fleva.

Toțĭ deputațiĭ vor vota moțiunea de neîncredere în D. Sturdza.

«Gazeta» mitropolituluĭ ne dezminte în chestia legatuluĭ Agaricĭ.

Tot ceea ce am spus noĭ în această privință e adevărat și vom dovedi. D. Sturdza a vorbit *două ore* în contra legatuluĭ.

Această știre o avem de la deputatul de Vasluĭ Gorgos, care împreună cu colegiĭ săĭ din Cameră și Senat a făcut toate inzistențele pentru a se primi legatul. D. Aurelian a vorbit pentru primirea legatuluĭ, D. Sturdza, în ziua votăreĭ, n'a luat parte la ședință, de oare-ce era sigur că legatul se primește cu toate stăruințele ce a pus de a'l refuza Academia.

După ce legatul a fost primit de Academie, D. Gorgos s'a dus de a mulțumit și d-luĭ Sturdza, fiind-că a lipsit de la vot, și prin aceasta s'a maĭ ușurat situația.

D. Sturdza i-a răspuns:

— N'aĭ de ce 'mĭ mulțumi, fiind-că eu am fost contra legatuluĭ.

Este orĭ nu este, clericalilor?

De astă-zĭ a început să funcționeze un fir telegrafic internațional între Brăila și Cernăuțĭ prin mijlocul aparatelor Hugues.

In vederea puneriĭ în aplicare a legeĭ judecătoriilor de pace, ministrul justițieĭ a înștiințat pe toțĭ foștiĭ președințĭ și judecătorĭ de tribunale, procurorĭ și judecătorĭ de pace, carĭ aŭ un serviciŭ de cel puțin patru anĭ în aceste diferite funcțiunĭ și ar dori să ocupe postul de judecător de ocol, să înainteze ministeruluĭ cererile D-lor, în carĭ vor indica datele și autoritățile la carĭ aŭ funcționat, precum și localitatea unde le-ar conveni să ocupe un asemenea post.

A 3-a Conferință a D-ruluĭ Obreja.

Despre senzațiĭ.

Miercurĭ seara, D-rul Obreja, și-a ținut la institutul de bacteriologie, a 3-a conferință.

Conferențiarul începe prin a spune că numaĭ grație nervilor avem senzațiunĭ. Arată unde sînt localizate fie-care și dovedește că aceste senzațiunĭ sînt ondulațiunĭ prin faptul că aplicînd un aparat electric pe piele avem senzațiĭ de tact, de căldură, etc. Iar aplicîndu-l pe retină avem senzațiĭ de lumină. Tot așa avem senzațiĭ de gust, de sgomot, excitînd nerviĭ gustativĭ oĭ acusticĭ.

Prezintă treĭ porumbeĭ cărora li s'a scos creerul în totalitate celuĭ dintîiŭ, în parte celuĭ de al douilea, iar celuĭ de al treilea 'i-s'a lăsat numaĭ lobiĭ occipitalĭ. Conferențiarul le dă grăunțe de porumb.

Porumbelul al treilea ciocnește porumbul din cînd în cînd, ceea-ce dovedește că are vederea conștientă, al douilea porumbel clipește cînd 'i-se apropie degetul de pupilă, are decĭ senzațiĭ vagĭ, întîiul însă de loc.

Localizarea senzațiilor

Profesorul Munk a arătat că localizarea senzațiilor vizuale în lobiĭ occipitalĭ, excitînd lobiĭ înăuntru, animalul privește în afară; excitîndu-ĭ în afară, animalul privește înăuntru; tot așa în sus, privește în jos și vice-versa. Sunt decĭ fără de asociațiune a centrilor sensitivĭ cu a celor motorĭ. Tot așa e pentru centri acusticĭ, olfactivĭ, etc.

Noțiunea de spațiu

Simțul vizual, acustic, mușcular, tactil, etc., ne daŭ împreună noțiunea de spațiŭ.

La somnambulĭ, carĭ întrebuințează foarte bine simțul spațiuluĭ, se petrec fenomene reflexe automatice. Deșteptîndu-ĭ, intervin centriĭ de oprire, stările psihice, frica și-ĭ paralizează ast-fel mușchiĭ, în cît somnambulul cade.

Imaginĭ, halucinațiĭ și iluziĭ

O rază impresionînd prin nervul optic celula occipitală, acesta păstreaza impresiunea și se păstrează cu atît maĭ bine cu cît se repetă maĭ des. Cînd lichidul sanguin hrănește celula, impresiunea se deșteaptă și avem o reprezintațiune, o *imagine*. Aceasta e baza fenomenelor noastre psihice.

Prin arvimarea imaginelor, prin firele de asociație, căpătăm *noțiunĭ* e. Așa, noțiunea de roză prin asociarea imaginilor de culoare, de formă, de miros, de tact și de gust. Cînd o excitare anormală intervine, localizăm imaginile în afară și avem *halucinațiile*.

Asemenea avem *Iluziile* la senzația lucruluĭ așa cum e, se asociază imaginĭ diferite, necorespunzătoare. Perzînd lobiĭ occipitalĭ, temporalĭ, etc., avem orbire, surditate, corticală, etc.

Delirul persecuțiuneĭ

Delirul persecuțiuneĭ se explică prin faptul că pacientul localizeaza în afară cuvintele pe care le aude, grație uneĭ excitărĭ nenormale a lobilor temporalĭ. Atuncĭ cuvintele-ĭ par spuse de o gură streină, de o persoană care 'l urmărește pretutindenĭ.

Inteligența lobilor

Fie-care lob 'șĭ are inteligența sa, care afirmă de conservarea imaginilor.

Avem tipul vizual, auditiv, cînd imaginile vizuale, auditive daŭ tonul inteligențeĭ.

Pictoruluĭ Mendze, un vizual, îĭ era de ajuns să vadă o persoană cîte-va minute ca să ĭ faca apoĭ, acasă, schița completă. Văzîndu-o a doua oară îĭ facea portretul perfect, în toată nuanțele.

Beethoven, dezechilibrat, surd, putea încă să compună din minte, să cînte un cîntec cum îĭ vedea notele. Era un geniu auditiv.

Spiritul și inteligența

Trebuĭe să deosebim spiritul de inteligență. Spiritul e o asociație repede a imaginelor, el e dezvoltat la Sud. La Nord succesiunea imaginelor se face încet, dar puternic.

Ideile abstracte se formează prin asociarea imaginelor comune.

Prin asociația centrilor sensitivĭ cu centriĭ motorĭ se explică relația între senzație și mișcare. Cu cît sentimentul e maĭ puternic, mișcarea, acțiunea e maĭ sigură.

Conferențiarul sfîrșește prin a prezinta maĭ mulțĭ bolnavĭ atinșĭ de tristeță, melancolie, manie religioasă, precum și cîte-va fotografiĭ.

Sîmbătă își va ține a 4-a și ultima conferință.

Vip.

In vederea manifestațieĭ ce se crede că va avea loc astă-zĭ la Cameră, jandarmiĭ călărĭ și pedeștri aŭ fost concentrațĭ din ordinul D-luĭ Sturdza la prefectura polițieĭ.

Vaporul *Cobra* avînd nevoĭe de reparație în urma unuĭ mic accident ce 'i s'a întîmplat, cursele sale la Constantinopole aŭ încetat de erĭ. S'a dispozat însă ca *Meteor* să facă cursele în permanență pînă la repararea vasuluĭ stricat.

Pentru Luni seara, cînd se va juca la Teatrul Național pentru prima oară pĭesa *Flămînzĭț de glorie*, se pregătește oare-care scandal.

Se zice că în cîte-va rolurĭ din pĭesă sînt vizate persoane politice, literare și din societatea înaltă.

Cu o deosebită satisfacție anunțăm cititorilor „ADEVĔRULUI" surprinderea ce le am pregătit și care, suntem sigurĭ ca le va face mare plăcere.

O persoană în foarte strânse relațiunĭ cu arhitectul Gabrielescu, victima drameĭ din strada Vasile Alexandri și care cunoaște tot atât de bine și pe eroina aceleĭ drame, pe frumoasa Olga Lățescu, a convenit cu „ADEVĔRUL" să dea, cu incepere de mîine Simbătă 9 Martie, regulat în fie-care zi, la foiță, istoricul acestuĭ roman de senzație care interesează pe cititorĭ in cel maĭ înalt grad și ale căruĭ peripeții dramatice se vor dezbate săptămâna viitoare inaintea Curțeĭ cu jurațĭ.

Toate amănuntele și mișcătoarele scene ce le vom povesti sunt cu atât maĭ interesante cu cât ele in mare parte aŭ fost trecute cu vederea in actele publice.

Mâine dar Sâmbătă 9 Martie incepem in foiță istoricul drameĭ

Olga Lățescu

D'ale armateĭ

D. major Văleanu, fostul atașat militar la legațiunea din Paris, va fi înaintat la gradul de Locot.-colonel pe ziua de 8 aprilie și numit la Regimentul 1 Roșiorĭ, care pînă acum e comandat încă de un major.

*

D. ministru de rezbel a cerut de la toate regimentele de Călărașĭ numele locotenenților carĭ urmează a fi avansațĭ la gradul de capitan pe ziua de 8 Aprilie și carĭ pot indeplini funcțiunile de comptabilĭ în acele regimente.

*

D. major Gh. Marcu, din regimentul 16 Suceava, care figurează pe tabloul de alegere, va fi înaintat la gradul de locotenent-colonel și numit comandant al acestuĭ regiment, în locul rămas vacant prin mutarea D-luĭ colonel Botez la regimentul 13 Ștefan cel Mare.

Diseară tribunalul de arbitragiu care a judecat procesul dintre Stat și fabrica Letea, va pronunța în localul Imprimerieĭ Statuluĭ hotărîrea sa în acest proces.

O afacere de onoare

D-luĭ Jules C. Capelleanu.

7 Martie.

Dragă prietene,

In urma însărcinăreĭ ce am primit din partea ta, de a cere D-luĭ deputat D. T. Apostolu satisfacere pentru unele cuvinte ofensătoare ce 'țĭ-a adresat, ne-am prezintat la D-sa și 'i-am comunicat însărcinarea noastră.

Neprimind în termenul obicĭnuit pentru afacerile de onoare niciĭ un răspuns din partea D-luĭ deputat D. T. Apostolu, socotim aceasta ca un refuz din partea D-sale de a-țĭ da satisfacere și considerăm însărcinarea noastră terminată.

Primește, dragă prietene, o amicală stringere de mînă.

(*ss*) *G. Rădulescu, T. Pisani.*

la care scrisoare d. Jules Capelleanu a răspuns:

D-lor G. Rădulescu și T. Pizani.

7 Martie 1896.

Iubițĭ prietenĭ,

Am primit scrisoarea voastră. Vă mulțumesc rugîndu-vă să mă scuzațĭ că v'am dat ocazia să avețĭ a face cu un om, care, cînd insultă, și e tras la răspundere, apoĭ— laș fiind—refuză să dea satisfacție.

Acest fel de oamenĭ știțĭ cum se numesc...

Incă odată, scuzați-mă și vă rog să primițĭ odată cu mulțumirile mele și o stringere de mînă frățească.

Al vostru,
Jules C. Capelleanu.

Cu incepere de

LUNI 11 MARTIE

ziarul „Adevĕrul" începe publicarea in foiță a celebruluĭ roman dramatic

„PRIN CRIMĂ"

care de la inceput și până la sfârșit nu este de cât țesătura uneĭ complicate intrigĭ mortale.

„PRIN CRIMĂ"

pasionează adânc, mișcă cu putere interesează foarte mult și aceste calitățĭ singure sunt suficiente pentru a recomanda atențiuneĭ cititorilor Adevĕruluĭ romanul

„PRIN CRIMĂ"

a căruĭ publicare o începem LUNI 11 MARTIE a. c.

PARLAMENTUL

De la Cameră

Urmarea ședințeĭ de la 7 Martie 1896

Se votează legea caseĭ școalelor așa cum a fost amendată de Senat.

Se citește un proĭect de lege prin care se modifică art. 6 din legea silvică în sensul ca statul să-șĭ poată singur exploata pădurile carĭ n'aŭ putut fi amenajate la timp.

D. Iarca propune ca proprietariĭ particularĭ să-șĭ poată amenaja singurĭ pădurile dar să nu le poată exploata fară autorizarea ministeruluĭ domeniilor.

D. Marin Petrescu depune un amendament în sensul ca *Monitorul Oficial* să publice un tabloŭ de toțĭ silvicultoriĭ recunoscuțĭ de stat.

D. Palladi, ministru de domeniĭ, declară că respinge amendamentul D-luĭ Iarca și primește pe al D-luĭ Petrescu, lucru pe care Camera îl și face.

Ședinta de la 8 Martie 1896.

Ora 12 și 45

Curtea Mitropolieĭ e plină de lume. Intrarea e interzisă în tribunele oficială și publică celor ce nu posedă bilete de permisiune. Tribuna damelor e plină.

Un marĭ număr de deputațĭ aŭ sosit. D. Fleva e printre ceĭ dintîiŭ sosițĭ. Asemenea observ pe D-niĭ Delavrancea, Cantacuzino, ministru, Delimarcu, Scorțeanu-Prahova, Dobrescu-Argeș, Cogălniceanu, etc.

Ora 1 p. m.

Tribuna publică plină; nu maĭ e absolut nicĭ un loc. In curtea Camereĭ o imensă mulțime face zgomot pentru a intra înăuntru. In general sînt foarte mulțĭ macedonenĭ.

Ora 1 și jumătate.

Tribuna oficială înțesată. Sergențiĭ se luptă cu mulțimea care dă năvală înăuntru. Aŭ sosit aproape toțĭ deputațiĭ.

In tribuna damelor ne maĭ fiind nicĭ un loc, damele aŭ ocupat și tribuna diplomatică.

La ora 1 și 40 m. sosesc miniștri Poni și Eugen Stătescu. D. Fleva se duce, le dă mîna și vorbesc de-o-parte vr'o 15 minute.

Un grup de deputațĭ îĭ înconjoară. Intreaga Cameră e în mișcare.

De la Senat

Urmarea ședințeĭ de la 7 Martie 1896

Proĭectul de lege relativ la modificarea unor dispozițiunĭ privitoare la organizarea serviciilor și personaluluĭ ministeruluĭ de finance, se adoptă.

Se alege secretar în locul decedatuluĭ Dr. Cantemir, D. Dr. Petrini Paul cu 38 voturĭ în contra D-ruluĭ Bucșănescu, care nu întrunește de cît 20 voturĭ.

Se votează apoĭ legea prin care se recunoaște calitatea de persoană morală societățeĭ studenților în medicină și urgența pentru proĭectul relativ la construirea unuĭ dock plutitor la Galațĭ.

La ora 4 ședința se ridică.

Ședința de la 8 Martie 1896.

Pînă la orele treĭ ședința Senatuluĭ nu s'a deschis.

SPECTACOLE

CAFE NAȚIONALA. — In fie-care seară concert musical sub conducerea D-nuluĭ Rubinstein. Bere de Bragadiru cu paharul și diferite mezeluri cu prețurĭ moderate. Intrarea liberă.

Concertul D-neĭ d'Asty.—Amintim cititorilor noștri că asta-zĭ, Vinerĭ, 8 Martie, va avea loc în sala Ateneuluĭ concertul D-neĭ d'Asty. Beneficienta va cînta bucățĭ din Gounod, Massenet, Welings și o compozițiune a sa *Ochiĭ meĭ albaștri*. D-na Aristița Romanescu va da bine-voitorul săŭ concurs zicînd versurĭ. D. Grigoriu va cînta cîte-va bucățĭ, iar D. N. Demetrescu va recita versurĭ. Prețul locurilor: Loja 30 leĭ, Stal I 6 leĭ, Stal al II-lea 4 leĭ. Inceputul la 9 ore.

BIBLIOGRAFIE

A apărut „O călătorie în satele romînești din Istria" de Teodor T. Burada, cu figurĭ și cu o hartă în text. Se află da vînzare la librăria Socec pe prețul de 2 leĭ.

Il dojenește că el nu o iubește, că 'ĭ arată indiferență, pe cîtă vreme dînsa îĭ păstrează dragostea ca și altă dată.

In aceste frămîntărĭ și protestărĭ îl convinge să vină a doua zi seara la dînsa pe la orele 9 și jumătate, pentru a vedea noua sa locuință, unde Gabrielescu nu fusese nicĭ-o-dată, asigurîndu'l să n'aibă nicĭ o teamă, căcĭ dînsa locuește singură.

La toate aceste ademenirĭ ale eĭ, Gabrielescu răspunde în mod evasiv.

A doua-zi Olga, îndoindu-se că Gabrielescu ar putea să nu vie, 'ĭ scrie de dimineață că ea va veni seara la dînsul.

In urma scrisoreĭ, Olga se duce; după multă inzistență decide pe Gabrielescu să vie în strada Vasile Alexandri, unde dînsa locuĭa.

Amîndouĭ intră în odaĭa de culcare. Olga 'ĭ propune ca să rămînă la dînsa și să petreacă noaptea împreună.

Ca să 'l decidă maĭ lesne, începe prin a se dezbrăca, crezînd că, cu modul acesta, va hotărî pe Gabrielescu de a face și el asemenea.

Gabrielescu refuză, nu dăduse drumul birjeĭ cu care venise și în cele din urmă pleacă.

Intre amanțĭ, totul era convenit de maĭ înainte. Gabrielescu, odată desbrăcat, după înțelegerea ce Șabechi avusese cu Olga, ea trebuĭa, ca drept semnal să ĭasă din odaĭe, iar dînsul Șabechi să intre din odaĭa de alăturĭ de unde pîndea.

Planul lor, așa de bine urzit, nu s'a putut executa în acea seară, prin plecarea repede a luĭ Gabrielescu.

Atuncĭ alte consfatuirĭ aŭ avut loc; ambiĭ se hotărăsc de a atrage din noŭ pe Gabrielescu și de a-l amenința orĭ-cum ar fi, odată adus în odaĭe.

Olga se însărcinează din noŭ pentru această primă parte a acțiuneĭ lor.

A doua zi, pe la orele 11 dimineața, Olga se duce la Gabrielescu, dar nu-l găsește acasă.

La orele 3 după prînz se duce în trăsura închisă a familieĭ Alexescu, care, plecînd în străinătate, lăsase trăsura la dizpoția luĭ Șabechi, nepotul lor.

Pe capră era Anton Sabieș, prevenitul de care am vorbit maĭ sus.

Gabrielescu se urcă în trăsură; pe drum rămîne la *Monitorul Oficial* unde avea afacerĭ.

La orele 5, Olga se duce din noŭ la Gabrielescu, care nu se întorsese încă, așteaptă pînă ce sosește, apoĭ îĭ propune să meargă a lua o bere unde-va prin oraș.

Gabrielescu acceptă, urcîndu-se în trăsură.

Ce se întîmplă însă? Odată în trăsură, Olga îșĭ desface haĭna, aratîndu-ĭ că este în fustă numaĭ, și deoĭ n'ar putea să meargă cu el într'un asemenea costum, maĭ ales într'un local public; îĭ propune atuncĭ să meargă acasă la dînsa să îmbrace repede o rochĭe de care avea nevoĭe.

Era maĭ mult de cît logic ca Gabrielescu să nu refuze.

Vizitiul îĭ conduce în Strada Vasile Alexandri; amîndouĭ pătrund în odaĭa de culcare; Olga abĭa lepădase haĭna după dînsa, cînd de odată apare pe ușă Șabechi cu revolverul în mînă, întinzîndu-l asupra luĭ Gabrielescu, care era departe de a se aștepta la cursa ce i se pregătise.

La intrarea luĭ Șabechĭ în odaĭe, Olga se retrage.

Șabechi cu un aĭer furios, strigă: „Am să te omor, de aci nu veĭ scăpa cu viață“.

Gabrielescu, în fața primejdieĭ, în disperare, se repede și pune mîna pe arma care-l amenința.

O luptă de smuceală are loc între Gabrielescu, care încerca să se facă stăpîn pe revolver și Șabechi care căuta să învingă pe adversarul săŭ.

Lupta cu totul inegală, Gabrielescu maĭ slab, îmbrăcat și cu palton, cere'l jena în mișcările sale, nu putea să reziste luĭ Șabechi, maĭ tînăr și maĭ viguros.

Lupta continuă, Gabrielescu este trîntit peste colțul sobeĭ și cade rupînd tabla de la patul de lemn.

Se scoală în sus, dar avînd mîna încă încleștată pe revolver. Șabechi în neputință de a se face stăpîn pe arma luĭ, și ca să poată înfricoșa și maĭ mult pe victima atrasă în cursă, 'ĭ spune: „că orĭ-ce rezistență este zadarnică, căcĭ el maĭ are un cuțit de care se va servi la trebuință“.

In acest timp intră și vizitiul Anton Sabieș, care vine în ajutorul luĭ Șabchi; amîndouĭ prevenițiĭ sucesc mîna luĭ Gaarielescu care, învins de durere, neputînd rezista la douĭ agresorĭ maĭ puternicĭ de cît dînsul, pĭerzînd puterile, dă drumul revolveruluĭ.

Gabrielescu, zdrobit, le spune: „facețĭ din mine ce vrețĭ, sunt în mîna voastră“.

Șabechi, cu revolverul țintit asupra victimeĭ sale, spune: „am să te chinuesc maĭ întîiŭ, și apoĭ să te omor, și acest drept îl am pentru că te-am găsit la femeĭa mea cu care sunt logodit“.

In urmă dă ordine luĭ Anton Sabieș ca să cumpere o fringhie, și, ce ironie! tot Gabrielescu scoate cincĭ francĭ din buzunar ca să se cumpere fringhia cu care trebuĭa să fie torturat.

Totul era pregătit: fringhia și călușul adus, nenorocitul de Gabrielescu vedea că ceasul morțeĭ luĭ se apropiase; galben ca ceara, ne maĭ putînd articula nicĭ un cuvînt, așteaptă cu resemnare deznodămîntul fatal.

Atuncĭ Șabechi 'ĭ propune ca în schimbul viețeĭ să dea 25.000 leĭ.

Gabrielescu, cu vocea stinsă, 'ĭ zice că n'are de cît 2.000 leĭ; Șabechi refuză, reclamînd imediat întreaga sumă.

Gabrielescu, constrîns, e nevoit să primească condițiunile impuse; el declară că n'are de cît 10.000 leĭ în bonurĭ, iar pentru rest va da chitanță.

Șabechi pretinde polițe; crapă ușa și, adresîndu-se la Olga Lățescu, care era în odaĭa de alăturĭ, o întreabă dacă poate primi ca bune polițele luĭ Gabrielescu.

La răspunsul afirmativ al femeiĭ, Șabechi primește propunerea luĭ Gabrielescu.

Se hotărăsc ca Olga Lățescu, însoțită de Anton Sabieș, să meargă la domiciliul luĭ Gabrielescu ca că ridice baniĭ, după ce maĭ întîiŭ a explicat unde-ĭ poate gasi.

Șabechi maĭ îĭ cere 7 leĭ, ca Anton Sabieș să cumpere polițele ce trebuĭesc iscălite de dînsul,

Olga Lățescu și Anton Sabieș se urcă în birja adusă de Olteanu Popescu, soțul bucătăreseĭ, și spre a nu se observa nimic, oprește birja în colțul stradeĭ.

Aceștĭ prevenițĭ, ajunșĭ la casa luĭ Gabrielescu din strada Știrbeiŭ-Vodă No. 44. daŭ drumul birjeĭ.

Olga cunoștea bine dizpozițiunile caseĭ, și amîndouĭ intrară în odaĭe fără să fie văzuțĭ de servitoare.

Caută sub planșetă, cum i se spusese de Gabrielescu, și găsește 4 titlurĭ de rentă 4 la sută în sumă de 10000 leĭ, cupoane și banĭ numerar 1300 leĭ.

Odată baniĭ luațĭ, prevenițiĭ pornesc pe jos pînă la Episcopie.

Anton Sabieș intră într'o tutungerie, de unde cumpără polițele; iar Olga Lățescu așteptă afară.

Se urcă într'o birjă și vin în strada Vasile Alexandri; toate acestea s'aŭ petrecut în maĭ puțin de o jumătate de oră.

Șabechi și Olga Lățescu pregătesc polițele carĭ trebuĭaŭ iscălite de Gabrielescu pentru restul sumeĭ.

Gabrielescu semnează două polițe în sumă de 14000 leĭ: una de 9000 leĭ la ordinul luĭ Șabechi, cea-l'altă de 5000 leĭ la ordinul Olgeĭ Lățescu.

Acum cînd Șabechi 'șĭ-a ajuns scopul, deschide ușa, și dă drumul luĭ Gabrielescu.

Drept răsplată pentru serviciile aduse, Anton Sabieș primește de la Șabechi 200 de leĭ.

Amanțiĭ, mulțumițĭ de succesul lor, se culcă liniștițĭ, făcînd planurĭ cum ar putea întrebuința baniĭ cîștigațĭ cu atîta ușurință.

A doua zi de dimineață, cea d'întîĭ a lor grijă a fost să preschimbe renta în banĭ.

Scomptează titlurile de rentă la casa Marmorosch Blanc pentru suma de 8.725 leĭ; Șabechi iscălește borderoul de vînzarea benurilor; încearcă să vînză și acele două polițe, dar termenul scadențeĭ fiind prea lung, nu reușese.

Olga și Șabechi, văzîndu-se stăpînĭ pe o sumă atît de însemnată, se plimbă prin oraș, intră din prăvălie în prăvălie, de unde cumpără diferite obiecte, apoĭ se duc la Radivon, de unde cumpără 2 inele pe prețul de 800 leĭ.

Gabrielescu chiar în acea seară depune o plîngere la parchet.

In ziua de 27 Ianuarie prevenițiĭ sînt adușĭ înaintea D-luĭ judecător de instrucțiune, cab. III, care după interogatoriul luat, în care recunosc în totul faptele, sînt depușĭ la penitenciarul Văcăreștĭ.

Se fac pechizițiunĭ în strada Vasile Alexandri No 10; se găsesc asupra prevenițilo Șabechi și Olga Lățescu cele două polițe semnate de Gabrielescu, precum și baniĭ provenițĭ din renta vîndută în odaĭa de culcare, iar 'ntr'un sertar din această cameră s'a găsit revolverul care servise la această crimă, împreună cu o cutie care conținea patru cartușe.

Responsabilitatea prevenițilo

Se va susține, poate, că prevenita Olga Lățescu, fiind slabă, isterică, sub influența temereĭ luĭ Șabechi, ar fi în parte neresponsabilă de acțiunile sale; a împărtăși o asemenea teorie este a merge prea departe; este a declara, cu drept cuvînt, o mare parte din criminale iresponsabile de faptele lor.

Neapărat, omul cu voință și cu energie va avea tot-d'a-una o influență morală puternică asupra caracterelor slabe și nedecise; aci se oprește însă această influență; ea nu poate să treacă pînă a determina pe un om, orĭ cît de slab ar fi, ca să comită o crimă fără să-șĭ dea seamă de ceea-ce face.

E maĭ natural să admitem că ambiĭ aceștĭ prevenițĭ eraŭ influențațĭ reciproc uuul de altul; că această dominațiune se întindea de o potrivă la amîndouĭ, și la fie-care în parte.

Șabechi, natură stricată, era dominat de Olga atît prin interesul material, cît și prin acela al simțurilor, influență care mergea pînă acolo, în cît Șabechi tolera tot: știa bine că este înșelat, știa bine că dînsa împărtășește și cu alțiĭ grațiile sale, cu toate acestea Șabechi primĭa această dublă situație, care, pe de o parte, 'ĭ procura mijloacele de existență de carĭ era lipsit cu totul, iar de altă parte 'ĭ permitea de a fi adesea alăturĭ de ființa ce'ĭ plăcea.

Olga Lățescu, la rîndul eĭ, era dominată de Șabechi în primul rînd prin atracțiunea ce'ĭ inspira avîntul și tinerețea luĭ Șabechi, și maĭ cu osebire prin teroarea ce el îĭ insuflase; căcĭ dînsul, după cum am arătat maĭ sus, fiind de o natură violentă, o bătuse de maĭ multe orĭ și o amenința cu moartea, dacă'l va părăsi.

Iată starea psichologică în care se afla Olga față cu Șabechi; a susține, însă, că dînsa a săvîrșit această crimă numaĭ sub influența temereĭ, este inadmisibil; dînsa nu avea a se teme de cît în cazul cînd ar fi voit să părăsească pe Sabechi, dar nimic nu o împingea să săvîrșească această faptă de care este acuzată și de la care ar fi putut să se sustragă cu înlesnire.

Să admitem că, de frică, s'a pretat la această faptă; că sub influența luĭ Șabechi, a atras pe Gabrielescu în casă; dar această influență n'a încetat în momentul cînd dînsa s'a dus cu Anton Sabieș ca să ridice baniĭ?

Dînsa n'a putut se se sustragă de la această faptă mișelească în momentul cînd Anton Sabieș intrase în tutungerie ca să cumpere polițele?

Oare și în acest moment maĭ exista influența luĭ Șabechi?

Era destul acele cîte-va minute să se facă nevăzută, să se urce în prima birje, să anunțe pe cel d'întîiŭ sergent de stradă de cele ce se petreceaŭ în strada Vasile Alexandri.

Nu a făcut aceasta, nu că doară 'ĭ era teamă în acel moment de Șabechi, dar perversitatea eĭ de o parte, ĭar de alta strălucirea banilor a determinat-o să nu denunțe faptul și să împartă cu amantul săŭ o sumă atît de însemnată, rezultatul uneĭ tîlhăriĭ concepută și executată de dînșiĭ împreună.

Să recunoaștem maĭ bine că într'însa există instinctul depravațiuneĭ, de cît impulsiunea fricеĭ și a isterieĭ.

Ce laudabil ar fi fost pentru dînsa cînd, în loc să meargă la amant cu baniĭ furațĭ, ar fi mers la parchet saŭ la poliție să denunțe faptul.

Ce diferință, în loc de a fi pe banca acuzaților, ar fi fost chemată ca martoră, și, din depoziția sa, ar fi reeșit că perversitatea natureĭ sale nu mergea pînă acolo în cît să dea mînă de ajutor pentru comiterea uneĭ fapte atît de nedemne în contra aceluĭa căruĭa, cu cîte-va ore maĭ înainte, 'ĭ dedea asigurărĭ de cea maĭ înflăcărată ĭubire.

Din nenorocire, trebuĭe să recunoaștem că ambiĭ prevenițĭ eraŭ căzuțĭ atît de jos în mocirla corupțiuneĭ și a vițiuluĭ, în cît eraŭ și de talie ca, odată pornițĭ pe calea răuluĭ, să conceapă și să execute împreună acest fapt, care 'ĭ-a adus astăzĭ înaintea D-voastre.

Care din douĭ a avut întîiŭ această ideĭe?

Din interogatoriile prevenițĭlor se vede că unul se descarcă asupra celuĭ-alt, crezînd că, cu modul acesta, fie care ar putea îmbunătăți maĭ ușor pozițiunea responsabilitățeĭ fapteĭ ce aŭ săvîrșit.

Din complexul faptelor narate pînă aci și confirmate la instrucțiune, reese însă în mod vădit că ideĭa crimeĭ a fost rezultatul consfătuireĭ lor intime, ținute la gura sobeĭ, unde, stînd și chibzuind la modul cum ar putea să 'șĭ procure maĭ lesne banĭ, la amîndouĭ a încolțit în creĭer, această ideĭe, că ar putea să atragă pe Gabrielescu și a 'l forța să dea de frică sumele de banĭ de carĭ aveaŭ trebuință.

Nimic nu li se părea maĭ lesne ca, nutrind această concepțiune, de a o și pune în lucrare; am văzut cu cîtă dibăcie Olga Lățescu a determinat pe Gabrielescu să vină; cum, în urma, executarea brutală a fost lăsată luĭ Șabechi și Sabieș, fără concursul căruĭa fapta nu se putea comite, și cum dînsa, complice în primul rînd al luĭ Șabechi, aștepta cu nerăbdare profitul cules de pe urma crimeĭ pe care o făcuse posibilă prin farmecul grațiilor sale.

Culpabilitatea prevenițilo

Culpabilitatea acestor treĭ prevenițĭ rezultă din propriile lor marturisirĭ, făcute într'un mod atît de detaliat înaintea judecătoruluĭ de instrucțiune, coroborate aceste mărturisirĭ cu toate circumstanțele de fapt în carĭ această crimă a fost săvîrșită, cu faptul gasireĭ polițelor iscălite de Gabrielescu asupra prevenițilo, a sumelor de banĭ provenițĭ din vînzarea titlurilor de rentă proprietate a luĭ Gabrilescu, precum și arma care a servit la această crimă, și depunerile tutulor martorilor carĭ aŭ fost ascultațĭ în această afacere.

Prin urmare, sînt acuzațĭ:

1) Ion Șabechi, major, că în noaptea de 25 Ianuarie 1896, prin violență și prin amenințărĭ, a răpit, cu cuget de a 'șĭ însuși pe nedrept, banĭ de aĭ luĭ Nicolae Gabrielescu, acuzatul avînd arme asupră-șĭ; tîlhăria săvîrșită fiind de maĭ multe persoane;

2) Olga Boldur-Lățescu, majoră, și

3) Anton Sabieș, major, că, cu bună voință, aŭ ajutat și aŭ azistat pe acuzatul Ion Șabechi la săvîrșirea acesteĭ crime.

Cooperațiunea acestor acuzațĭ fiind de așa fel în cît fără dînșiĭ, crima nu s'ar fi săvîrșit, fapte prevăzute și pedepsite de art. 317, 318, al. I și II codul penal, pentru primul acuzat; și de art. 50, alin. II, și 51, combinat cu art. 317, 318. alin. I și II codul penal, pentru ceĭ douĭ din urmă acuzațĭ.

Făcut la parchetul Curțeĭ astăzĭ, 2 Martie 1996.

p. Procuror general, *C. N. Tătăranu.*

Se vor cita:

1) Nicolae Gabrielescu, 2) Ștefan Popescu, 3) Maria Ștefan Popescu, 4) Aneta Boldur Lățescu, strada Romană No. 136, 5) Despina Șabechi, 6) Teodor Radivon, 7) Franz-Goethe, 8) Michel Reihart, 9) Constantin Predescu, 10) Ghiță Christea, 11) Caterina Christea, 12) Culi Fareș, 13) Dimitrie Welțer, 24) Teodor Șabechi.

p. Procuror general, *C. N. Tătăranu*

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul“ Pasagiul Bănceĭ Naționale